

SZEGEDI ÍTÉLŐTÁBLA
Gf.I.30.429/2008/6.szám

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Szegedi Ítéltábla a Dr. Rákossy Lajos ügyvéd által képviselt **(felperes neve, címe)** alatti székhelyű felperesnek - a Dr. Karácsonyi István ügyvéd által képviselt **(I.rendű alperes neve, címe)** alatti székhelyű I. rendű és a **(felszámoló szervezet, felszámolóbiztos neve, címe)** által képviselt **(II.rendű alperes neve "f.a.", címe)** alatti székhelyű II. rendű alperesek ellen kölcsöntartozás megfizetése iránt indított perében a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 2008. június 27. napján kelt 9.G.40.064/2008/9. számú ítéletével szemben az I. rendű alperes részéről 10. sorszám alatt előterjesztett fellebbezés folytán lefolytatott másodfokú eljárásban meghozta a következő

ÍTÉLETET:

Az elsőfokú bíróság ítéletét **részben megváltoztatja**, arra kötelezi az I. és II. rendű alperest, fizessenek meg egyetemlegesen 15 nap alatt a felperesnek 6.000.000,- (Hatmillió) Ft-ot és ezen összeg után 2008. április 15. napjától a kifizetésig járó, a mindenkorai jegybanki alapkamat + 10 % mértékű éves kamatot, valamint 30.000.000,- (Harmincmillió) Ft után 2005. május 11-től 2008. április 14-ig a mindenkorai jegybanki alapkamat + 4 % mértékű éves ügyleti kamatot, 2007. szeptember 21-től 2008. április 14-ig pedig további évi 6 % késedelmi kamatot.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

Kötelezi az I. rendű alperest, hogy fizessen meg a felperesnek 15 nap alatt 380.000,- (Háromszáznyolcvanezer) Ft másodfokú eljárási költséget, továbbá az államnak - külön felhívásra - 871.000,- (Nyolcszázhetvenegyezer) Ft le nem rótt fellebbezési eljárási illetéket.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

INDOKOLÁS:

A 2000. szeptember 26. napján kötött szerződés alapján a felperes 50 millió Ft kölcsönt nyújtott az I. rendű alperes részére 2010. szeptember 20-i lejáratral. A kölcsönt 5 millió Ft-os részletekben kellett törleszteni, melyek esedékessége 2001-től kezdődően minden év szeptember 20. napja volt. Az ügyleti kamat mértékét a mindenkori jegybanki alapkamat plusz legfeljebb 4 %-ban, a késedelmi kamat mértékét pedig az ügyleti kamat plusz 6%-ban határozták meg.

Az alperesi tartozás biztosítékaul a kölcsön 80 %-ára állami garancia szolgált. Emellett a II. rendű alperes a szintén 2000. szeptember 26-án kelt megállapodásban készfizető kezességet vállalt a kölcsöntartozás és járulékai megfizetéséért.

Az I. rendű alperes a 2005. szeptember 20. napján esedékes tőkerészletet nem fizette meg, majd a 2005. október 4-i kisebb összegű befizetést követően újabb összegeket már nem törlesztett. A felperes 2007. augusztus 27. napján a kölcsönszerződést azonnali hatállyal felmondta, és felszólította az I. rendű alperest, hogy a fennálló tartozást a kézbesítéstől számított 8 napon belül fizesse meg. A felmondást az alperesek 2007. szeptember 12. napján vették át, a kölcsönt nem fizették vissza.

A felperes módosított keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze egyetemlegesen az alpereseket 6 millió Ft tőke, valamint 30 millió Ft után 2005. május 11-től 2008. április 14. napjáig a mindenkori jegybanki alapkamat + 4 % mértékű ügyleti kamat, ugyanezen tőkeösszeg után 2007. szeptember 18. napjától 2008. április 14. napjáig 6 % késedelmi kamat, 6 millió Ft tőke után 2008. április 15-től a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat + 4 %-os ügyleti kamat, valamint 6 % késedelmi kamat megfizetésére. Előadta, a kölcsönszerződés felmondását követően az APEH Dél-dunántúli Regionális Igazgatósága 2008. április 15. napján az állami garanciavállalásra figyelemmel 24 millió Ft-ot fizetett meg, melyet a tőketartozásra számolt el, erre figyelemmel az I. rendű alperes tőketartozása 6 millió Ft-ra csökkent. A II. rendű alperest készfizető kezességvállalása alapján kérte marasztalni.

Az alperesek a kereset elutasítását kérték. Álláspontjuk szerint a felek között 2004. október 22. napján létrejött opciós szerződésre figyelemmel a felperes a vételi jogával köteles élni; a szerződésben meghatározott ingatlanok értéke bruttó 135.957.600,- Ft, ugyanakkor a terhelt hitel összege 86.880.000,- Ft, így a különbözet a perbeli követelésre fedezetet nyújt. Kifogásolták, hogy a kereseti kérelemben megjelölt összegek számításának helyessége nem ellenőrizhető.

Az elsőfokú bíróság ítéletében kötelezte az alpereseket, hogy 15 napon belül egyetemlegesen fizessenek meg a felperes részére 14.516.805,- Ft tőkét, ezen belül 6 millió Ft után 2008. április 15. napjától, 7.073.958,- Ft után 2007. július 31. napjától a kifizetés napjáig járó, a mindenkori jegybanki alapkamat + 4 + 6 % kamatot, 1.442.847,- Ft után a kifizetés napjáig járó 6 % mértékű késedelmi kamatot. Ezt meghaladóan a felperes keresetét elutasította. Ítéletének indokolásában megállapította, hogy a felperes és az I. rendű alperes között kölcsönszerződés jött létre, amelynek visszafizetéséért a II. rendű alperes készfizető kezességet vállalt. Az alperesek nem vitatták, hogy az I. rendű alperes a visszafizetési kötelezettségét nem teljesítette, így a felmondás jogszerű volt. Az opciós szerződésre alapított védekezést alaptalannak ítélte, mivel az a felek között 2004. április 8. napján kelt

Gf.I.30.429/2008/6.szám

három kölcsönszerződés biztosítékául szolgált, míg a perbeli hitelszerződés biztosítására nem alapítottak vételi jogot. Utalt arra, hogy a vételi jog gyakorlása egyébként is csupán lehetőség, melynek hiánya nem minősül olyan szerződésszegő magatartásnak a kölcsönadó részéről, amely elszámolási kötelezettséget teremtene. Az előbbiekre figyelemmel az alpereseket egyetemlegesen marasztalta. A marasztalás kereseti kérelemtől eltérő összecszerűségét a felperes által 2007. augusztus 27. napjára vonatkozóan készített kimutatásra alapozta, mellyel szemben az alperesek felhívása ellenére kifogást nem terjesztettek elő.

Az ítélettel szemben az alperesek - a II. rendű alperes nevében az ügyvezető - nyújtottak be fellebbezést, melyben az elsőfokú bíróság ítéletének megváltoztatását és a felperes keresetének teljes elutasítását kérték, fenntartva az elsőfokú eljárásban kifejtetteket.

A felperes fellebbezési ellenkérelme az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására irányult. Előadta, hogy a II. rendű alperes a Bács-Kiskun Megyei Bíróság 6.Fpk.03-07-000796/16. számú jogerős végzésére figyelemmel 2008. szeptember 23-a óta felszámolás alatt áll.

A II. rendű alperes felszámolója - a meghatalmazás nélkül előterjesztett, nem hatályos - fellebbezést „visszavonta”.

A fellebbezés alaptalan.

A felek által nem vitatottan az I. rendű alperes a felperessel 2000. szeptember 26. napján kötött kölcsönszerződésben foglalt kötelezettségeit megszegte, amikor a 2005. szeptember 20-án esedékes tőke törlesztőrészletet nem egyenlítette ki, erre figyelemmel a felperes a Ptk. 525. § (1) bekezdés e) pontja alapján jogszerűen élt az azonnali felmondással.

Helyesen állapította meg az elsőfokú bíróság, hogy a felek között 2004. október 22. napján létrejött vételi jogot alapító szerződés relevanciával nem bír, mivel az nem a perbeli kölcsönszerződés biztosítékául engedett opciós jogot a felperesnek a II. rendű alperes három ingatlanára. Helytállóan hivatkozott arra is, hogy az opciós szerződésben a vételi jog a felperes javára csak lehetőségként került kikötésre, a jog gyakorlása nem tekinthető kötelezettségnek. Az alperesek nem cáfolták a felperes azon előadását, hogy e jogával nem élt.

A kölcsönszerződés jogszerű felmondására figyelemmel az alperesek kötelesek a kölcsönt és járulékait visszafizetni. Az elsőfokú bíróság elfogadta a követelés összecszerűségére vonatkozó felperesi kimutatást (4. számú beadvány, F/3. melléklet) és ítéletének indokolásában utalt a felperes 2007. augusztus 27. napjára készített kimutatására is (8. számú beadvány, F/1. melléklet), de eltérő számítás alapján, ezzel kapcsolatosan további indokolás nélkül a leszállított keresettől eltérő marasztalást hozott. Emiatt túlterjeszkedett a kereseti kérelmen (4. sz. beadvány), amennyiben a lejárt, tőkésített ügyleti kamat után is - a keresettől eltérően - kamatot állapított meg (Pp. 215. §).

Az előbbiekre figyelemmel az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 253. § (2) bekezdése alapján részben megváltoztatta és a kereseti kérelemmel egyező marasztalást hozott azzal, hogy a tévesen megjelölt alperesi késedelem időpontját (2007. szeptember 18.) a peradatoknak megfelelően korrigálta (2007. szeptember 21.). Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyta.

Tekintettel arra, hogy az ítéltábla előtti eljárásban a jogi képviselő kötelező (Pp. 73/A § a) pontja), az ítéltábla felhívta a II. rendű alperest a jogi képviselő részére adott meghatalmazása csatolására. A II. rendű alperes csatolta ugyan az ügyvezetője által 2009. január 10. napján adott ügyvédi meghatalmazást, azonban a II. rendű alperes 2008. szeptember 23. óta felszámolás alatt áll, ezért jognyilatkozatot nevében ezen időponttól kezdődően csak a felszámoló tehet (1991. évi IL. törvény 34. § (2) bekezdés). A felszámoló a fellebbezést „visszavonta” - azaz a jogi képviselő nélkül benyújtott fellebbezést nem hagyta jóvá -, erre figyelemmel úgy kell tekinteni, hogy a fellebbezés benyújtásra sem került.

Az eredménytelenül fellebbező I. rendű alperest az ítéltábla a Pp. 78. § (1) bekezdése alapján kötelezte a másodfokú eljárási költség viselésére, amely egyrészt a felperes jogi képviselőjének munkadíja, melynek mértékét az ítéltábla a 32/2003. (VIII.22.) IM rendelet 3. § (2) bekezdésének a) és b) pontja, valamint (5) bekezdése alapján állapította meg, másrészt az I. rendű alperes által le nem rótt fellebbezési eljárási illeték (1990. évi XCIII. törvény 46. § (1) bekezdése).

Szeged, 2009. január hó 23. napján

Dr. Kemenes István sk.
a tanács elnöke

Dr. Hámori Attila sk.
előadó bíró

Dr. Mátyóki Zsolt sk.
táblabíró